

ישבי באותו שדה, ראי צאן
שבאים למקום אחד ומתרים שם.
كم אוטו יהודי לאוטו מקום,
וראה שני נאות מלאים ארס.
פתח ואמר, כתוב ועשה לגוי
גדול ואברך ואגדלה שמה והיה
ברכה. דבר זה של רב אלעזר
שאמר בראשית(^ב) ועשה לגוי
גדול - בנגד לך לך. ואברך -
בנגד מארך. ואגדלה שמה -
בנגד וממולךתך. והיה ברכה -
בנגד ומבית אביך, וזה בנגד זה.
רבי שמעון אמר, סוד החקמה יש
כאן. ועשה לגוי גدول - בנגד צד
ימין. ואברך - בנגד צד האמצע.
ואגדלה שמה - בנגד צד הארץ
והיה ברכה - בנגד צד ישראל,
וכן ותכל סוד המרכבה
הקדושה.

בא ראה, בהתעוררות שלמטה
מתעורר למעלה, ועוד שלא
מתעורר למטה לא מתעורר
למעלה לשירות עליון. מה כתוב
באברהם? ויצאו אתם מאור
בשדים. ויצאו אתם - ויצאו אתם
היה צרייך לתוכם! שהרי פחוב
ויקח פרח את אברהם בנו ואת לוט
בורחו וגוי. מהו ויצאו אתם?
אלא, פרח ולוט יצאו עם אברהם
ושרה, שכיוון שנצול אברהם מן
האש, חזר פרח לעשות את רצונו,
ולכן ויצאו אתם. כיון שהם
התעוררו תחלה, אמר לו הקדוש
ברוך הוא לך לך.

רבי שמעון אמר, לך לך
لتיקינה, לעצם. מארך
מאותו הצד של היישוב שאטה
שוקל, שנולדת בו. וממולכתך -
מאותו תולדה שלך. ובמית אביך
- שהרי השגית בשרש שלכם. אל
הארץ אשר ארן - שם אגלה לך
מה שאטה מבקש. אותו כמ
שמנה עלה, שהוא עמייק וסתים. מיד,
וילך אברהם כאשר דבר אליו יי' . ואכן קא

יתבי בההוא חקל, כמו עני דאתין לאתר
חד, ומtain פמן, קם והוא יודאי לגביה ההוא
אטר, וחמא תריין קטפירי, דמלין אקייסטרא.
פתח ואמר, כתיב (בראשית י"ב) ועשה לגוי גדול
ואברך ואגדלה שמה והיה ברכה, האי
מלה דרב אלעזר, דאמר, ועשה לגוי גדול,
לקבל לך לך. ואברך, לקביל מארץ.
ואגדלה שמה, לקביל וממולכתך. והיה ברכה,
לקבל ומבית אביך. ודא לקביל דא.

רבי שמעון אמר, רזא דחכמתא הכא. ועשה
לגווי גדול, לקביל סטר ימינה. ואברך,
לקבל סטר שמאלא. ואגדלה שמה, לקביל
סטר אמצעיתא. והיה ברכה, לקביל סטר
ארעה דישראל. וככלא רזא דרתויבא קדיישא.
הא חי, באחרותא דלחתא, אפער לעילא.
ועד לא יתעד לתחתא, לא יתעד לעילא,
לאשראה עליה. מה כתיב באברהם, (בראשית י"א)
ויצאו אתם מאור בשדים. ויצאו אתם, ויצאו
אתו מבעי ליה. דהא כתיב ויקח פרח את
אברהם בנו (ויאת לוט בן הרן) וגוי. מהו ויצאו אתם.
אלא, פרח ולוט נפקו עם אברהם ושרה,
דכיוון דאשתזיב אברהם מן נורא, אתהדר
פרח לمعدן רועיתיה. ובגין (ד"ה י"ב נ"א) ביה,
ויצאו אתם. פיוון דאיןון אתערו בקדרmittaa,
אמר ליה קדרשא ברייך הוא לך לך.

רבי שמעון אמר, לך לך. לתקונך לגרמן.
מארך, מההוא סטרא דישובא דאת
תקיל, דאתילידת ביה. וממולכתך, מההוא
תולדה דילך. ובמית אביך, דאת אשכח
בשערה דלהוז. אל הארץ אשר ארך,
פמן אתה גלי לך, מה דאת בעי, ההוא חילא
DEMNA עלה, דאייה עמייק וסתים. מיד,
וילך אברהם כאשר דבר אליו יי'. ואכן קא

דבר אליו ה'. ולאנו רצינו לבלכת
מבחן לרעת סוד החכמה.

(פתח רבבי אבא ואמר (צפניה ג) כי אז האפהור אל
עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה' לעבדו
שכם אחד. ובכתוב (זכריה י"ד) ותיה ה' למלך וגוי ביום
בימיו ההוא יתיה ה' אחד ושמו אחד).

רבי יוסי ורבי חייא היו הולכים
בדרכם. אמר רבי יוסי לרבי חייא,
למה אתה שותק, הרי לך לך לא
מתתקנת אלא רק בדברי תורה?
גאנון רבי חייא ובקה. (אמר לה מהי
אמר לה או יוכו) פתח ואמר (בראשית יא)
ותהי שרי עקרה אין לה ولד. אוין
על זה! אוין על אותו זמן
שהולידה הגור את ישמעאל.

אמר לו רבי יוסי, למה? והרי
הולדתה אמר בך, והיה לה בן גוע
קדוש? אמר לו, אתה רואה ואני
רוואה. וכן שמעתי מפי רבי
שמעון דבר, ובקיתני. וס"א אמר לו מה
היא אמר לו יוכו אוין על אותו הזמן
שבגמל שרה התעכבה, בתוב
(בראשית ט) ותאמיר שרי אל אברם
וגו' בא נא אל שפחתו וגו'. ועל
זה עמדת השעה להגור לרשות אתה
שרה גברתך, והיה לה בן
מאברהם.

ואברהם אמר, לו ישמעאל יהיה
לפניך. ואר על גב שהקדוש ברוך
הוא קנה מבשר לו על יצחק,
גרbek אברהם בישמעאל, עד
שהקדוש ברוך הוא השיב לו,
ולישמעאל שמעתיק וגו'. אחר
כך נמול ונכנס לבורת הקדוש, עד
שטרם יצא יצחק לעולם.

ובראה, ארבע מאות שנים עמד
אותו קמנה של בני ישמעאל
ובקש לפניו הקדוש ברוך הוא.
אמר לו, מי שנמול יש לו חלק
בשםך? אמר לו, כן. אמר לו,
והרי ישמעאל נמול, וילא עוד, אלא
שנמול בן שלושה שנה או למה אין
לו חלק בך במו יצחק? אמר לו,
זה נמול בראשו וכתקונו, וזה לא

בעינן למחך מהכא למנדע רוזא דחכמתא (חסר).
(פתח רבוי אבא ואמר (צפניה ג) כי אז אחותך אל עמים שפה ברורה לקרוא
כלם בשם יי' לעבדו שכם אחד. ובכתוב (זכריה י"ד) ותיה יי' למלך וגוי ביום
זה הוא יתיה יי' אחד ושמו אחד).
רבי יוסי ורבי חייא והוא אזייל באורחא. אמר
רבי יוסי לרבי חייא, אמאי את שתיק, לא
אורחא לא אתתן, אלא במלוי דאוריתא.
אתNEGID רבי חייא, ובקה, פתח ואמר, (בראשית י"א)
ותהי שרי עקרה אין לה ولד ווי על דא, ווי
על ההוא זמנה דאולידת הגור לישמעאל.
אמר ליה רבי יוסי, אמאי. וזה אולידת
לבתר, והוה לה בראש גזען קדישא.
אמר ליה, את חמי, ואני חמיןא, והכי
שמעען מפומורי דרבי שמעון מלחה, ובקינה
(ס"א אמר ליה מא היה אמר ליה ווי יוכו) ווי על ההוא זמנה,
דבגין דשרה אתעבתת, פתיב, (בראשית ט"ז)
ותאמיר שרי אל אברם וגוי בא נא אל שפחתי
וגו'. ועל דא, קיימת שעטה להgor, למירת
לשורה גבירתך, והוה לה בראש מאברהם.
ואברהם אמר, (בראשית י"ז) לו ישמעאל יתחיה
לפניך, וاتفاق גב דקווידשא בריך
הוא היה מבשר ליה על יצחק, אתדקק
אברהם בישמעאל, עד דקווידשא בריך הוא
אתיב ליה, (בראשית י"ז) ולישמעאל שמעתיק וגו'.
לבתר אתגזר, ועאל בקיעמא קדישא, עד לא
יפוק יצחק לעלמא.
וთא חי, ארבע מאה שנים, קיימת ההוא
ממנא דבגוי ישמעאל, ובקא קמי קדרשא
בריך הוא, אמר ליה, מאן דאתגזר אית ליה
חולקא בשמק. אמר ליה אין. אמר ליה וזה
ישמעאל דאתגזר, (ולא עוד אלא דאתגזר בר תלייסר שנים)
אמאי לית ליה חולקא בך במו יצחק. אמר